

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. P. P.**, zastoupeného advokátem JUDr. Milanem Ostřížkem, se sídlem Sadová 553/8, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2013 , o **výši invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2013 **se z r u š u j e ve výroku V.** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši **155,- Kč** do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Odměna advokáta **JUDr. Milana Ostřížka** se určuje částkou **2.600,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

[2] Žalobce podal obsáhlou žalobu, ve které uvedl, že návrh směřuje proti rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2013, kterým byla zamítnuta písemná námitka o jeho invalidním důchodu a zároveň bylo potvrzeno dřívější rozhodnutí ze dne 25.9.2012. V žalobě uvedl, že žalovaná v jeho případě dosud se dopustila 38 velkých hrubých pochybení. Vytкнуl, že za rozhodující příčinu pro určení invalidity je určen jeho psychický stav na rozdíl od předešlého rozhodnutí, kdy rozhodující příčinou bylo postižení pravé nohy. Dále uvedl, že od 11.11.2008 není schopen pracovat a navrhl, aby byl jeho zdravotní stav posouzen v jiném místě než v Severomoravském kraji, neboť posudkový orgán zde je proti němu zaujat. Jako důkaz přiložil dva znalecké posudky, a to Doc. MUDr. E. H., CSc., MBA, ze dne 11.6.2013, MUDr. B. M. ze dne 12.9.2013. Součástí žaloby byla i žádost o přidělení bezplatného advokáta, žádost o osvobození od soudních poplatků. Navrhl, aby soud rozhodl tak, že od 18.6.2012, kdy si podal žádost o plný invalidní důchod, mu byl zpětně přiznán plný invalidní důchod (invalidní důchod pro invaliditu III. stupně) na základě zdravotního stavu způsobeného hlavně pracovním úrazem ze dne 11.5.1995, a to spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % počínaje druhým dnem od doručení žalobního návrhu do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku. Dále, aby byla žalovaná uložena povinnost zaplatit mu veškeré výlohy, které žalobci vznikly se soudním procesem. Žalobce v průběhu řízení před soudem dokládal průběžně doplňky k žalobě, ve kterých poukazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav.

[3] Žalovaná k žalobě dne 18.3.2014 uvedla, že rozhodnutím ze dne 25.11.2013 bylo rozhodnuto o námitkách a vzhledem k tomu, že žalobce namítá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, žalovaná navrhuje zdravotní stav přezkoumat posudkovou komisí MPSV ČR a rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

[4] Napadeným rozhodnutím ze dne 25.11.2013 žalovaná rozhodla ve věci námitek žalobce směřujících proti rozhodnutí ze dne 25.9.2012 č.j. X, o žádosti o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, tak, že rozhodla v 5-ti výrocích výrokem, které sice číselně neoznačila, ale které si soud pro lepší orientaci označil pomocně římskými čísly následovně. Žalovaná rozhodla:

- výrokem I. tak, že rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 25.9.2012 se mění tak, že od 19.10.2010 se účastníku řízení zvyšuje invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů na 4.621,- Kč měsíčně,
- výrokem II. tak, že od ledna 2011 se podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb., o zvýšení důchodů v roce 2011, zvyšuje základní výměra invalidního důchodu o 60,- Kč na 2.230,- Kč a procentní výměra invalidního důchodu se zvyšuje o 96,- Kč na 2.547,- Kč. Celkem účastníku řízení náleží od ledna 2011 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4.777,- Kč měsíčně,
- výrokem III. tak, že od ledna 2012 se podle vyhlášky č. 286/2011 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2010, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2010, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2012 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2012 a o zvýšení důchodů v roce 2012, zvyšuje základní výměra invalidního důchodu o 40,- Kč na 2.270,- Kč a procentní výměra invalidního důchodu se zvyšuje o 41,- Kč na 2.588,- Kč. Celkem účastníku řízení náleží od ledna 2012 invalidní důchod pro invaliditu

prvního stupně ve výši 4.858,- Kč měsíčně,

- výrokem IV. tak, že od ledna 2013 se podle ustanovení vyhlášky č. 324/2012 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2011, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2011, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2013 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2013 a o zvýšení důchodů v roce 2013, zvyšuje základní výměra invalidního důchodu o 60,- Kč na 2.330,- Kč a procentní výměra invalidního důchodu se zvyšuje o 24,- Kč na 2.612,- Kč. Celkem účastníku řízení náleží od ledna 2013 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4.942,- Kč měsíčně,

- výrokem V. tak, že pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se žádost účastníka řízení o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítá. Účastníku řízení nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

[5] Žalobci byl usnesením zdejšího soudu ze dne 11.2.2014 č.j. 19Ad 53/2013-43 ustanoven zástupce z řad advokátů.

[6] Ze správních spisů soud zjistil, že rozhodnutím ze dne 25.9.2012 žalovaná ve věci žádosti o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění (dále jen zdp) žádost zamítla a vyslovila, že účastníku řízení nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. V odůvodnění svého rozhodnutí se odvolala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 31.8.2012, podle kterého účastník řízení je nadále invalidní pro invaliditu I. stupně. Dále z obsahu správních spisů zjištěno, že lékařem OSSZ Frýdek-Místek dne 31.8.2012 byl zdravotní stav žalobce posouzen jako dlouhodobě nepříznivý, jehož hlavní příčinou byla depresivní porucha středně těžká s posudkovým hodnocením dle kap. V, pol. 4.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. 45 %. Dle posudkového lékaře, který hodnotil zdravotní stav žalobce v rámci námitkového řízení dne 21.12.2012 se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčina ve shodě s lékařem OSSZ Frýdek-Místek byla depresivní porucha středně těžká s poklesem pracovní schopnosti 45 % dle kap. V, pol. 4.c přílohy k cit. vyhlášce.

[7] Dle posudku posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 16.9.2014, který byl vypracován k žádosti soudu, u žalobce je prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný depresivní poruchou středně těžkou s psychologickým vyšetřením v prosinci 2013 hodnocena jako těžká deprese, se zjištěním již lehké toxikometabolické organické projekce, osobností premorbidně disponovanou, dále stavem po opakovaném těžkém úrazu pravého bérce v listopadu 1992 a 11.5.1995 s rozvojem chronického algického poúrazového syndromu pravé dolní končetiny, neuropatií n.peroneus l. dx., s obtížemi kolísavého charakteru, stavem po otevřené zlomenině pravého bérce v listopadu 1992 řešené zevními fixátory, tříštivou zlomeninou pravé pažní kosti a zlomeninou V. a VI. žebra vpravo, kontuzí a velkým podkožním hematodem pravého bérce při nehodě v dole 11.5.1995, dále vertebrogenním algickým syndromem při degenerativních změnách páteře s chronickou lehkou radikolupatií L5 vpravo, stavem po kompresivní zlomenině L3 v r. 2002, stavem po kompresivní zlomenině 3. bederního

obratle, 7. a 8. žebra vpravo a zhmoždění pravé kyčle v srpnu 2000, stavem po zhojené zlomenině dolní části vřetenní kosti, v lednu 2009 řešeno operačně K – dráty s vyjmutím v únoru 2009, stavem po naražení pravého ramene v lednu 2009, vrozenou tupozrakostí pravého oka s dobrým vizelem oka levého (veden jako jednooký), alergickým zánětem spojivek a syndromem závislosti na alkoholu nebo na analgetikách. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je depresivní porucha středně těžká, která však vyšetřením v prosinci 2013 je již hodnocena jako těžká deprese se zjištěním již lehké toxickometabolické organické projekce. Další zdravotní postižení prokázaná u žalobce nezpůsobují samostatně větší pokles pracovní schopnosti než rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 25.11.2013, se u žalobce jednalo o invaliditu II. stupně, neboť posudková komise MPSV zohlednila další zhoršení psychického stavu, což bylo objektivizováno psychologickým vyšetřením ve dnech 19.-20.12.2013, které je v krátkém časovém odstupu od data vydání napadeného rozhodnutí. S ohledem na uvedené tak posudková komise pokles pracovní schopnosti zhodnotila dle kap. V, pol. 4, písm. c) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 45 %. Horní hranici možného rozpětí 30-45 %) posudková komise volila pro tíži duševního postižení, zohlednila i nové psychologické vyšetření ze dnů 19.-20.12.2013, neboť v nálezů je uvedeno, že dominuje emocionální labilita, těžká deprese, dysforie, pseudoneurastenie a insomnie. Medikaci užívá dlouhodobě, ale bez patrnějšího efektu, spíše je již lehká txm organická projekce. Vzhledem k chronickému algickému poúrazovému syndromu pravé dolní končetiny (neuropatický syndrom pravého bérce, neuropatie nervů n. peroneus I. DX), vertebrogennímu algickému syndromu při degenerativních změnách páteře, s chronickou lehkou radikolupatií L5 vpravo, vrozenou tupozrakostí pravého oka a dalším zdravotním postižením, posudková komise využila možného navýšení o dalších 10 procentních bodů dle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky na celkových 55 %. K datu podané žádosti ze dne 28.6.2012 se jednalo pouze o invaliditu I. stupně, neboť zdravotní postižení je hodnoceno podle kap. V, pol. 4 písm. c) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 45 %. V tomto případě horní hranice možného rozpětí z 30 – 45 % posudková komise volila pro tíži duševního postižení a ostatních zdravotních postižení. Nebyl důvod k využití ustanovení § 3 cit. vyhlášky. Posudková komise MPSV provedla rozvalu k datu napadeného rozhodnutí 30.8.2013 a k datu žádosti ze dne 28.6.2012 a vzhledem k uvedenému se liší od posudku posudkového lékaře OSSZ a ČSSZ. Posudková komise dále uvedla, že další kontrolní lékařskou prohlídku vzhledem k charakteru obtíží považuje za neúčelnou.

[8] Posudková komise při hodnocení zdravotního stavu žalobce vycházela z rozsáhlé zdravotní dokumentace žalobce, především nálezů praktického lékaře, ošetřujícího lékaře z oboru psychiatrie a neurologie. Posudková komise zdravotní stav hodnotila i na základě znalostí znaleckého posudku MUDr. M. B. ze dne 12.9.2013 a MUDr. H. ze dne 11.6.2013. Ke znaleckým posudkům uvedla, že se zabývala všemi zjištěnými údaji doložených znaleckých posudků, avšak vypracovává posudek k datu žádosti o invalidní důchod ze dne 28.6.2012 a k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 25.11.2013, přičemž hodnotila funkční důsledky především rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, na základě všech doložených nálezů. Uvedla, že z doložených odpovědí soudního znalce, kteří odpovídali na otázky soudu, a ze znaleckých posudků nelze vyvodit skutečnosti, které komise mohla hodnotit pro toto

řízení.

[9] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2013 o námitkách, rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2012, posouzení zdravotního stavu ve správním řízení ze dnů 31.8.2012 (OSSZ Frýdek-Místek) a 29.11.2012 (posouzení žalovanou v námitkovém řízení), posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 26.9.2014.

[10] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti k jak k datu podání žádosti, tak i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 25.11.2013 o 45 %. Ve správním řízení byl posudkovým orgánem, jak v I. stupni tak v námitkovém řízení pokles prac. schopnosti hodnocen dle kap. V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 4 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V rámci soudního řízení byly zjištěny skutečnosti, které závěry správního řízení v hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí, nikoliv k datu podání žádosti, vyvrátily, neboť ač posudková komise MPSV ČR shodně s posudkovými orgány ve správním řízení za rozhodující onemocnění považovala depresivní poruchu, tedy s hodnocením dle kap. V pol. 4 písm. c) přílohy cit. vyhlášky, zohlednila již i nový nálezn z prosince 2013, kterým byla již prokázána těžká deprese již s lehkou toxickometabolickou organickou projekcí. Právě výsledky nového psychologického vyšetření z prosince 2013 vedly posudkovou komisi k závěru, že již k datu vydání napadeného rozhodnutí musel u žalobce být tentýž stav, a proto při hodnocení z možného rozpětí 30-45 % stanovila horní hranici jen pro samotnou duševní poruchu a s ohledem na další onemocnění využila ust. § 3 odst. 1 cit. vyhlášky a zvýšila tuto hodnotu o dalších max. možných 10 procentních bodů.

[11] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Hradci Králové, když pracoviště v Hradci Králové bylo stanoveno s ohledem na žádost žalobce. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů psychiatrických a psychologických, neurologických a dalších, a znaleckých posudků znalců, na které žalobce odkazoval. Odborným členem komise byl odborný lékař z oboru psychiatrie. Soud uvedený posudek posudkové komise MPSV nezpochybnil ani s ohledem na tvrzení strany žalobce, že byl nesprávně do posudku převzat závěr posudku znalce MUDr. M. z roku 1994 s odvoláním na vyjádření tohoto

znalce ze dne 30.9.2014, ve kterém uvedl, že se omlouvá za své pochybení, které uvedl v námitkách pro Okresní soud v Karviné k posudku znalce Doc. MUDr. H., kdy nedopatřením v poslední větě vynechal předložku „před“ úrazem v r. 1995. V této souvislosti soud nevyhověl návrhu o provedení dalšího důkazu, a to doplňujícím posudkem posudkové komise. Soud dospěl k závěru, že posudkový orgán měl dostatečnou zdravotní dokumentaci žalobce korespondující s datem podání žádosti i s datem vydání napadeného rozhodnutí, a to i ve vztahu k neurologickým nálezům, např. nález MUDr. C. z 31.7.2013, MUDr. F. z roku 2011, 2012 a 2013 a nález anesteziologickoresuscitační kliniky FN Ostrava ze dne 1.10.2012 a také s ohledem na vyjádření posudkové komise ve svém posudku, že z odpovědí soudního znalce nelze s ohledem na položené otázky nic vytěžit pro posudkové hodnocení.

[12] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., (soudní řád správní), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o invaliditu druhého stupně.

[13] Vzhledem k tomu, že u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí již u žalobce se jednalo o invaliditu druhého stupně, soud výrok v části týkající se žádosti o změnu výše invalidního důchodu (výrok V.) pro vady řízení z důvodu, že ve správním řízení nebyl zjištěn objektivně skutkový stav, zrušil a vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná o nároku znovu rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu, že u žalobce se ke dni 28.6.2012 (k podání žádosti) jednalo o invaliditu prvního stupně a k datu 25.11.2013 o invaliditu druhého stupně.

[14] Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce na nákladech řízení požadoval zaplacení cestovních nákladů při použití osobního automobilu, neboť byl přivezen rodinným příslušníkem, který pracuje v Ostravě a ten ho také po skončení jednání, odveze zpět. Dále účtoval poštovné všech dopisů, které posílal na soud, na posudkovou komisi, žalovanou a znalci MUDr. M. plus kancelářské potřeby, neboť např. musel koupit náplně do tiskárny. Žalobci byly přiznány cestovní náklady, nikoliv však za použité osobní vozidlo, nýbrž v částce, které by žalobce zaplatil při použití veřejné dopravy, a to vlak. Jak bylo soudem zjištěno z internetových stránek IDOS, jedna cesta vlakem z Českého Těšína do Ostravy, žel. stanice Stodolní, která se nejbližší nachází od krajského soudu, stojí 55,- Kč, tedy tam a zpět 110,- Kč. Pokud se týká výdajů spojených s korespondencí, pak soud přiznal žalobci poštovné za podání žaloby (na poštu podáno dne 9.12.2013 v částce 45,- Kč. Soud nepřiznal žalobci poštovné za další podání, které žalobce označoval jako doplnění žaloby ze dnů 13.3.2014, 2.4.2014 a další, neboť náklady na korespondenci následující po podání žaloby soud nevyhodnotil jako důvodně vynaložené; soud nepožadoval po žalobci doplnění žaloby, žalobci byl k jeho žádosti ustanoven zástupce z řad advokátů a žalobce nic nového, oproti tomu, co uvedl v žalobě, již netvrdil. Soud tak žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení v částce 155,- Kč, ve zbytku požadavek na zaplacení nákladů (např. náplň do tiskárny) zamítl.

Neúspěšná žalovaná byla zavázána k zaplacení této částky ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí žalobci.

[15] Žalobci byl soudem ustanoven zástupce z řad advokátů, který účtoval 2 úkony plus dvakrát paušální částku. Zástupci byla účtována náhrada nákladů přiznána v požadované výši se specifikací: dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 bod b), g) ve spojení s ust. § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1966 Sb. á 1 000,- Kč , dvakrát paušální částka dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky á 300,- Kč, tj. celkem 2.600,- Kč. Částka 2.600,- Kč bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[16] Výrok IV. rozsudku je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s, dle kterého hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování v případě, že zástupce je ustanoven soudem, platí stát.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. října 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně